

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 31 de juliol de 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000031/2017 seguida pel presumpte delicte menor de lesions per imprudència, contra I. B. M., nascut el dia 19 d'abril del 1994 a Sant Julià De Lòria, fill de Joan i d'Eva, de nacionalitat andorrana, defensat per la Lletrada Sra. Marisa Ribeiro Gonçalves, que també representa al responsable civil solidari, la companyia d'assegurances FIATC ASSEGURANCES, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER .- SÓN FETS PROVATS: Vers les 3 hores del matí del dia 7 de febrer de 2016, el processat I. B. M., nascut el dia 19 d'abril de 1994, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, conduint el vehicle de la seva propietat marca Renault, model Scenic, matrícula AND-XXXXX, assegurat prop de la companyia d'assegurances ASSAP FIATC ASSEGURANCES, circulava per l'Av. de Joan Martí d'Encamp en direcció a Andorra la Vella quan a l'arribar a l'alçada del núm. 62 i havent un vehicle aturat a la seva dreta el sobrepassà a poca velocitat, situant-se al carril central existent en aquell lloc, habilitat per la sortida d'un aparcament, moment en què, atropellà S. E. S., de catorze anys d'edat, que era creuant la calçada. Al moment dels fets pluvia intensament.

A resultes d'aquest fet S. E. S. patí lesions de les que s'ha recuperat totalment, havent renunciat a reclamar.

RESULTANT SEGON .- El Ministeri Fiscal considera els fets constitutius d'un delictes menor de lesions per imprudència greu, tipificat a l'article 117.2 del Codi Penal, del qual n'és responsable en concepte d'autor l'acusat, sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i modificant a l'acte del judici oral el seu escrit de qualificació provisional respecte a la pena sol·licitada demana la pena d'un mes d'arrest nocturn condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i privació del permís de conduir per un període de sis mesos, així com el pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil reclama la quantitat de 435,53 € a favor de la C.A.S.S. per les prestacions mèdiques efectuades a la perjudicada, la qual ha renunciat a res reclamar.

RESULTANT TERCER .- L'advocada de la defensa, la lletrada Sra. Marisa Ribeiro Gonçalves, discrepa de la qualificació jurídica del Ministeri Fiscal, palesant que en el moment de

l'accident era de nit i plovia de manera intensa, que la menor S. E. S. no era aturada al mig del carrer sinó que creuava la carretera caminant i/o corrent tot just davant del vehicle vestida amb roba fosca i assenyalant que el processat, Sr. I. B. M. circulava amb extrema prudència degut a les circumstàncies meteorològiques d'aquella nit, tal i com es desprèn, no sols de les seves declaracions sinó del propi atestat de la Policia.

De fet la única que podia evitar l'accident era la mateixa perjudicada, rellevant que existien dos passos de vianants a proximitat i qüestiona quin tipus d'imprudència greu reprotxa el Ministeri Fiscal a l'acusat.

Demana la lliure absolució del seu representat sense que hi hagi lloc a declarar cap mena de responsabilitat civil en aquesta jurisdicció i, de manera subsidiària, pel cas que així fos apreciat demana una concurrència de culpes del 20% i 80%, a favor seu, al·legant la jurisprudència existent en la matèria.

A l'acte del judici oral ha elevat a definitiu el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER .- Els fets declarats provats no són constitutius del delictes menor de lesions per imprudència greu de l'article 117.2 del Codi Penal.

El Ministeri Fiscal fonamenta l'acusació en la conducció negligent del conductor del vehicle que no va prendre les mesures adequades i no regulà suficientment la velocitat.

En primer lloc, cal dir que la prova d'alcoholèmia practicada va donar un resultat negatiu. En segon lloc, que la velocitat amb la que circulava l'acusat era mínima, "*anava a poc a poc*", "*aproximadament 40 Km/h*", fet que resta corroborat perquè el vehicle s'aturà sobre el mateix lloc on es produí la topada amb la

vianant malgrat la pluja intensa que queia en dit moment, sent la calçada mullada.

Ha restat igualment acreditat que hi havia un vehicle aturat (agafant passatgers) al costat dret de la carretera, segons el seu sentit de marxa, de manera que es va veure obligat a situar-se al carril del mig (dels tres existents en el lloc) per tal de sobrepassar-lo, maniobra que efectuà a poca velocitat. Que la vianant creuava de dreta a esquerra i anava vestida amb roba fosca. Que la visibilitat, malgrat l'enllumenat públic existent al lloc, era reduïda precisament per la intensitat de la pluja que queia. El vehicle estava en les degudes condicions tècniques i el conductor no tenia presa.

Té declarat aquest Tribunal que la imprudència o negligència per a què sigui punible, -en el present cas es reclama una imprudència de caràcter greu-, exigeix la concurrència dels següents requisits: a) una acció o omissió amb infracció del deure de cura, b) el resultat lesiu de la víctima i c) la relació de causalitat entre l'actuació imprudent de l'agent i el resultat típic.

En el present cas, tot i la existència del segon i tercer supòsit no concorre la conducta culposa comesa amb infracció del deure objectiu de cura de la part de l'acusat. D'un costat, no ha quedat provada una conducció a velocitat excessiva o amb desatenció greu de manera a apreciar la imprudència greu del tipus penal ja que aquesta es constitueix quan s'omet la diligència més primària i elemental de manera que no es preveu allò fàcilment previsible. D'altra, tampoc hi ha lloc a apreciar una imprudència lleu, aquella omissió mitjana exigible a un conductor normal, l'avui acusat va fer allò que era correcte, i ens demanem que podia haver fet diferent del que va fer. És de destacar que per poder atribuir la producció del resultat lesiu a l'acusat s'ha de tenir l'absoluta seguretat que el mateix podia haver evitat l'accident. No podem oblidar que ens trobem en un procés penal i per tant la culpa de l'acusat ha de manifestar-se de forma plena i sense cap mena de dubte, fugint de suposicions i d'hipòtesis sobre les possibilitats del que va passar i

del que podia haver passat si es fa d'altra manera. En el cas que ens ocupa no existeix cap responsabilitat de la seva part, altra cosa seria admetre la responsabilitat objectiva en el camp dels accidents de circulació en via penal cosa que no es permesa doncs no hi pot haver pena sense dol o culpa, i el contrari, atribuir una responsabilitat lligada a un resultat típic deixaria buida de contingut la culpa lata pròpia de la jurisdicció civil, per tot el qual procedeix decretar l'absolució de l'acusat I. B. M..

CONSIDERANT SEGON .- Atesa l'absolució no procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil, quedant així alliberada la companyia FIATC ASSEGURANCES, declarada responsable civil solidària amb l'acusat, i d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175.1 i darrer paràgraf del Codi de Procediment Penal, procedeix declarar d'ofici les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

D E C I D I M:

ABSOLDRE I. B. M. del delictes menor de lesions per imprudència greu del que venia acusat, així com a la responsable civil solidària companyia d'assegurances FIATC ASSEGURANCES, declarant d'ofici les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.